

SOCIALNI PROGRAM KONGRESA V DROBTINAH

LJUDSTVO DELEŽNO LE NEZNATNIH KONCESIJ

NEUPRAVIČENI UPI UNIJSKIH VO DIJ V WAGNERJEVO POSTAVO

Pričetek zveznega socialnega zavarovanja. — Nepraktično oslanjanje na posamezne države

KONGRES je končno sprejel z raznimi spremembami takozvani "socialni program", ki določa uravnavanje in posredovanje v industrialnih konfliktih (Wagner-Connery labor disputes bill), načrt za zavarovanje proti brezposelnosti, in pa starostne pokojnine. Vrhuta tega je predsednik naslovil kongres še posebno poslanico s priporočilom za zvišanje davkov na dedičine in prepise velikih imovin, v namenu "za boljšo redistribucijo bogastev".

Za Wagnerjevo predlogo, ki po zatrdilih kapitalistične propagande daje Ameriški delavski federaciji diktatorsko moč in monopol urionizma, so se potegovali voditelji unij in pa tisti, ki hočejo, da delaveci dobe namesto točke 7A v razveljavljeni NRA kako drugo garancijo, ki jim bo varovala pravico organiziranja.

Da-l bo Wagnerjeva predloga, ki je bila sprejeta v obeh zbornicah, izpolnila pričakovane unije, je še vprašanje, kajti njene določbe so elastične in jih bodo prej ali sile tolmačila razna sodišča — vsako po svoje, dokler ne izreče končno besedo tudi vrhovno sodišče.

Najidezne koncesije, ki jih daje ta zakon unijskemu delavstvu in delavstvu v obči, bodo v praksi zelo omejene. Ameriška trgovska komora in sploh vsa kapitalistična propaganda si je zelo privzadevala, da bi preprečila sprejem te predloge. Kapitalistom je posebno nežuba določba, katere namen je onemogočiti kompanijske unije. Zakon namreč pravi, da organizacij delavcev za kolektivna pogajanja delodajalcu ne smejo finančirati, ne jim določevati vedrsta, in ne jim nuditi ugodnosti, ki bi imele značaj finančne podpore. Nedvomno pa bo iznajdljivi kapitalizem s svojimi advokati in sodniki že našel kak izhod, da bo kompanijske unije, ki imajo nad par milijonov članov, ohranili v svoji oblasti in za svoje orodje.

Razsodišče, ki ga določa zakon, je za delavce tudi riskantna stvar. Kajpada, aka bi bilo pravljeno in odločalo s tega vidika delavcem v korist, bi bilo

Ako bi bili poslanci poslušali svarila socialistov in sprejeli pameten zavarovalniški načrt po vojni, ker ga prej niso hoteli, bi bilo trpljenje milijonov omiljeno in ne bilo bi treba konfuznega relifa, ki veliko stane, a malo pomaga.

Socialno zavarovanje je potrebno in delavci morajo zdaj delovati, da se tega, ki je sprejet, izboljša.

Najsigurnejše zavarovanje za delavce pa bo socializem. Te resnice tudi v boju za drobtine, ki so jih deležni v kapitalistični družbi, ne smejo prezreti.

Na svoje znanje o socializmu je

JAPONCI NE ODNEHAJO Z OSVAJANJEM

Japonska se z okupacijo Mandžurije (zdaj Mančukuo) ni zadovoljila. Z osvajanjem severne Kitajske nadaljuje in celo Peiping (Peking), nekdanje glavno mesto kitajskega cesarstva, je danes pod japonsko oblastjo. Japonska armada narekuje kitajski vlad, koga naj imenuje za svoje uradnike v provincah Hopei, Santung, Sansi in Čahar. Vsa kitajska armada se je iz teh krajev na zahtevo japonskega poveljništva moralna umakniti.

DELO ENEGA POSLANCA

Socialistični poslanec Darlington Hoopes je po mnenju časnikarskih poročevalcev najspodbnejši izmed vseh 250 poslancev v pennsylvanski legi-slaturi. Tak je izrek njihovega glasovanja. Ko je nedavno zbornica določila okrog 20 milijonov dolarjev v penzijski sklad, je Hoopes večino prepričal, da je to premalo in predlagal 40 milijonov, kar je obo sprejet. Enako je uspel v mnogih drugih predlogah.

Socialistične občine v Franciji

V Franciji je pod upravo socialistov 168 mest in občin in pod komunistično pa 90. V teh številkah so vključena samo tista mesta in občine, ki imajo nad 5,000 prebivalcev.

Pregled dela četrte konvencije Hrvatske Bratske Zajednice

Zborovanje trajalo dva tedna. — Izstop iz jugoslovanske bratske federacije. — Ustanovitev tiskarne. — Načelna izjava nespremenjena.

Četrta redna konvencija H. B. Z., ki se je pričela v Milwaukeju dne 10. junija, je bila končana v pondeljek 24. junija. Vršila se je skoro vsekoz v duhu nacionalne napetosti — rekel bi, prenapetosti. Izgleda, da so ameriški Hrvati zapleteni v starokrajski politični boj celo bolj kot pa Hrvati na Hrvatskem. Medtem, ko je hrvatski nacionalistični vojšček Vladko Maček konferiral dne 21. junija z regentom Pavlom in generalom Živkovićem o vprašanju, kako čimuspešnejše in v zadovoljstvo Hrvatov rešiti ministarsko krizo, ki je nastala prošli teden po ostavki Jevtićevega kabinka, je delegacija na konvenciji HBZ še vedno vztrajala na stališču, da s takozvanim "jugoslovanskim" ne more biti nikakega pomirjenja.

"Jugoslovanstvo" je tabu.

Ko je prvi teden konvencije pozdravil delegacijo Victor Petek, predsednik Jugoslovanske podporne zveze Sloga, je nekajkrat omenil tudi "Jugoslovanstvo". Delegati so ga poslušali, ampak omembe o "jugoslovanstvu" so jim bile kakor da jih bi kdo dregal z iglo. Ne sicer vsi, ampak večina. Saj so celo komunisti sklenili zavreči naziv "jugoslovanstvo"!

Jugoslovanska bratska federacija.

V razpravi o Jugoslovanski bratski federaciji je delegat Juriček predlagal, da naj HBZ izstopi iz nje, delegat Zubak iz Farrella, skrajni hrv. nacionalist, pa je izvajal, da pošteni Hrvati ne bi smeli pripadati v nikako organizacijo, ki se imenuje "jugoslovenska". Predsednik Zajednice Butković je podpiral predlog za izstop in se zgražal nad načini, s kakršnimi vodi agitacijo zase SNPJ.

Zubak je med drugim dejal: "Mi vemo, da so se vsi združili proti nam (Hrvatom), zato mo-

ramo mrziti vse, kar je jugoslovanskega (torej tudi Jugoslovansko bratsko federacijo). Miroramo zgraditi tak temelj, da bo jugoslovanstvo v HBZ za zmeron konec."

Delegat Majdak je trdil, da je JBF gnezdo špionaže, zato HBZ take "bratske" federacije prav nič ne potrebuje. Odbornik Zajednice Sanković pa je dejal, da so imeli odborniki, ki se udeleževali sej bratske federacije, le "good time", ne da bi kaj koristnega izvršili.

Spolj je bila razprava o jugoslovanski bratski federaciji sovražna, izjemo, kar je govoril o nji Bešenčić, Virovac in par drugih iz levega krila.

Za izstop HBZ iz federacije je glavalo 112 članov konvencije in 66 proti.

Precjek debate je bilo tudi o vprašanju, kdo je odgovoren za poverjeni denar bivšega tajnika federacije Vinko Soliča, ki je bil zaenčlan upravnega odbora HBZ. Porabil je zase nad \$200 federacijskega denarja. Butković je smatral, da so Soliči izvolili za tajnika vse organizacije. Kljub temu se je spriznal s predlogom, da (Nadaljevanje na 2. strani.)

Bernsteinova, Adlerjeva in imel torej vso potrebno teoretično podlago.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

1906. Napore za zgraditev so-

cialističnega gibanja in delav-

ške kulture v tej veliki naselbi-

s tako zvanim "jugoslovan-

skim" ne more biti nikakega pomirjenja.

V Milwaukeju se je priselil L.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROČNINA v Zednjem državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za prihitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.

Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz.
Business Manager..... Charles Poworec.
Assistant Business Manager..... John Rak Jr.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 WEST 26TH STREET CHICAGO, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864.

FRANK NOVAK

"Proletar" je izgubil s Frankom Novakom enega svojih najmarljivejših sotrudnikov in JSZ neumornega člana. Milwaukee naselbina pa je izgubila z njim človeka, s katerim je njeni zgodovini neločljivo združena.

Frank Novak je bil sodržnik, agitator, družbenik, bojevnik, prosvetni delavec in — človek! Ker je veliko delal, je tudi veliko izvršil — imel je mnogo pristavev in prijateljev in prav tako tudi nasprotnikov. Brez napak ni bil, kakor nihče drugi, ki je človek. Ampak njegove dobre strani, njegovo delo in njegovi boji njegove napake daleč odvajajo. Na tehnicni resnice in pravice je njegov življensko udejstvovanje zapovedano v velikih, častnih utežih. Njegove napake in hibe so poleg teh kakor pritlikavci.

Ljudi, ki žive, je stotine milijonov. Toda takih, ki se bi zavdeli tudi svojih socialnih dolžnosti v življenu, je malo. Frank Novak se jih je v polni meri. Nalogam se ni umikal, ne se ogibal neboju. S temi svojstvi se je uveljavil v naselbini in v javnosti.

V zgodovini ameriških Slovencev in v delavskem gibanju med načim ljudstvom si je s svojim delom zagotovil častno mesto. Frank Novak je umrl, a kljub temu živi dalje v delu in v pokretu, kateremu je dal svoje znanje in svoje moči.

Mussolinijevo "junaštvo"

Diktator Mussolini je v enemu svojih bombastičnih govorov nedavno spet navduševal Italijane s sklicevanjem na slavo starega rimljanskega cesarstva, ki je vladalo tedaj ves znani svet.

"Čemu se bi to ne moglo spet ponoviti?" je vpraševal in nato zabobnel, da je Italija dežela vojakov, dežela junakov, ki bodo raznesli slavo italijanskega imena na vse štiri vetrove. Njegova propaganda pa je vesti o tem govoru razposlala italijanskemu tisku tako prirejene, da je Italiji pod Mussolinijem usojeno postati vladarica velikega dela sveta, pa če je to drugim državam prav ali ne.

Mussolini se igra z mitem in z življenu Italijanov. Par sto tisoč vojakov in delavcev je poslal letos v italijanski koloniji Somaliland in Eritrea ob Abesiniji, kjer se pripravlja na vojno. Vročina v teh dveh kolonijah je tako neznašna, in življenu v teh poščenih, razbeljenih puščavah, ki so brez vode in zelenja, je toliko mučno, da se je navdušenje teh vojakov in delavcev za vojno in osvajanje popolnoma ohladilo. Ta hlad je psihološko prenešen tudi v Italijo samo, kjer ga skuša Mušso odgnati z novimi navduševalnimi ubrizgi.

Mussolini je lahko "junak". Njemu ni treba umirati vročine in žeje v puščavah Somaliland in Eritreje. V palazzo Venezia v Rimu živi kakor kralj. Vse razkošje in ves mogoč komfort mu je na razpolago. Kadar si želi ven iz mesta, ima na razpolago vile in gradove.

Medtem, ko se med italijanskimi ekspedicijskimi četami v Afriki širijo epidemische bolezni, kih jih med njimi povzroča tropična vročina, med tem ko gazi Italija fezdale globlje v krizo, Mussolini še vedno rentači, da z Abesinijo ne more biti pomirjenje drugače, kakor ako se ukoni zahtevat Italije. Italija, kar pomeni Mussoliniju, zahteva, da se ta zadnja afriška samostojna država izroči v last in pod oblast il duceja.

Ako se nori diktator ne premisli, je vojna v Afriki neizogibna. Italija je bila v sponadu z Abesinijo že enkrat premagana. Isto se lahko ponovi. A tudi če bo zmaga in si Abesinijo res osvoji, bo ta Mussolinijev pustolovščina skoro gotovo usodna za obstanek fašistične Italije. Mnogi poznavalci trdijo, da Mussolini ne more več nazaj. Pretel je toliko, da se bi mu umik smatralo za priznanje slabosti, vrhu tega pa mu je vojna edini izhod, da obrne ljudsko pozornost s povečavanje krize in bede na bodočo slavo velike italijanske domovine...

Mussolini se igra z življenu milijonov ljudi in sanja. Mussolini je junak — Napoleon v italijanski izdaji — nov vladar sveta! Ko se te sanje razkade, bo svet videl Italijo v tolikšni bedi in demoralizaciji, kakor še nikdar prej. In tedaj se lahko pripeti, da bo moral Mussolini v afriške pustinje, da se bo sam prepričal, kako sladko se je žgati na prerijah peska in trpeti v tropični klimi "za čast in slavo Italije".

Chas. Coughlin zdaj tudi za unije

Pridigar Chas. Coughlin je v svojih govorih še pred pol letom govoril o unijah, posebno o A. F. of L., zelo kritično, in jim ni bil prav nič naklonjen. Propagiral je svoj načrt za reševanje odnošajev med delom in kapitalom, ki bi bil sličen onemu, kateri je zdaj v veljavi v Italiji in Nemčiji.

Ampak nedavno se je Coughlin premislil in je pozval delavstvo, da se naj organizira v unijah. Uyid je pač, da se bo delavstvo organiziralo vseeno, pa hoče, kot dober strateg, da bo šlo nekaj "kredita", ki bi spadal drugim, njemu v sloves.

Priznal je celo, da je potreba med delavci in farmerji politična solidarnost v skupno dobro. Ampak to so seveda besede. Za politično organiziranje ameriških delavcev in farmerjev je treba drugačnih mož, kakor je father Coughlin.

Najmanj nevarna opozicija je mrtva opozicija. Diktatorji to pravilo še danes upoštevajo.

PROVOKACIJE V STAVKAH

Vprašanje razredne borbe v tej deželi, ki je za hrvatske delavce, kakor za vse druge, življenskega pomembna, pa je bilo severno zapostavljeno in sploh ni prišlo v ospredje, razen tu tam v debatah na indirekten način in v monotonu sprejetih resolucijah.

Komunisti in prosvetni so grešili, ker so se pustili odnesti nacionalističnemu valu in pri tem storili delavskemu gibanju med Hrvati v Ameriki veliko moralno škodo, ki je ne bô zlahka popraviti.

Obsodba proti fašizmu.

Boj zaradi resolucije, ki naj bi določala stališče Hrvatske B. Z. o zirovem na veliko-srbski režim v Beogradu, je bil zelo ljudi in delegati so o njem razpravljali ter glasovali v najvhodnejših prizorih. Večina, ki jo je levo krilo nazivalo za "domobrane", je hotela, da se obsodi le "kravni srbski režim v Beogradu". Levo krilo pa je naobratno že v pričetku konvencije predlagalo resolucijo in jo publiciralo, ki osoja tiranijo Beograda in Mussolinija v Rimu. Po biki viki je bila resolucija levo krila sprejeta s 77 proti 70 glasovi, nato so "domobrani" skušali glasovanje razveljaviti, toda "lomil" ga jih je predsednik konvencije in tako na papirju ostane v veljavni resoluciji levo krila. Levo krilo je nato v posebnem letaku obdolžilo "domobrane" "ozkib vez z Mussolinijevim režimom in njegovimi lirami."

Plače "po starem".

Odbor za plače je predlagal za delegate dnevnice po \$10 (mmm), predsedniku zvišanje plače na \$250 na mesec, nekatere druge upravne odbornike po \$200 na mesec in za tajnika bolniškega oddelka \$180 na mesec. Neki član odseka za plače je citiral številke, kako veliko boljše so plačani glavni upravniki odborniki v drugih organizacijah. Delegat opozicije pa je vrgel v konvencijo medkljic, čemu se ne prečita tudi plači glavnih odbornikov SNPJ. Protiv zvišanja plače je nastala zaopozicija. Protipredlog, da naj ostanejo plače po starem, je bil sprejet s 108 glasovi, predlog odbora za plače na mesec je bil oddan s 81 glasom. Za predlog, da naj bodo dnevne delegatovi po 10 dolarjev, je glasovalo 80 delegatov, za \$8 pa 109.

Voltive v glavni odbor.

Kakor SNPJ, ima tudi HBZ s svojimi postojankami v Kanadi bolj slave kot pa dobre skušnje. Temu vprašanju so delegati dali le malo pozornosti, več pa obtožbam, kako agenti beogradskoga režima in "jugoslaviani" v Kanadi denuncirajo Hrvate, češ, da so komunisti in tudi drugače skrajno prevratni ljudje. Predstavnik levo krila Muselin je predlagal, da se naj pri jugoslovenskem konzulu v Montrealu v imenu konvencije brzozavno protestira proti tej špijonaži, kar je bilo sprejet brez opozicije.

Posejila na posestva.

Prelog, da sme HBZ v bolede posovjetovati tudi na posestva, osobito hrvatskim dvoram, je p oprecej dolgi razpravljiv. Zanj je glasovalo 83 in proti pa 117 članov konvencije.

Glede investicij ni bilo mnogo razprave, dasi bi bila tako potrebna. Večina delegatov je na trikhi "gospodarstva" nepoučena, pa se zato rajše kvartira s prerekjanjem radi petaka, kakor pa stotisočkov. Predsednik HBZ Butković je dejal, da bi bila Zajednica na boljšem, če ne bi bila podpirala Rusije in Japonske s svojimi tisočki, kar je bila bolj demagagična kot pa resnična notka.

Zavetiča.

HBZ ima blizu Chicaga veliko sirotišnico. Na tej konvenciji je bilo predlagano, da naj ustanovi tudi zavetiča za stare člane. Po precej izčrpni razpravi je bil predlog poražen, največ vsled finančnih ovir, toda konvencija je izvolila poseben odbor, ki bo problem študiral in morda predložil kaj bolj definitivnega prihodnji konvenciji.

Sirotišnica HBZ ima poseben upravni odbor, čigar člani so imeli in bodo imeli tudi na bočni konvenciji iste pravice kakor glavni odborniki.

Socialni problemi.

Iz strategičnih ozirov je levo krilo naglašalo najbolj le svojo resolucijo za borbo v prid osvoboditve hrvatskega naroda. Na koncu je bilo dovoljno upravnih odborov, da se vse v svoji moči, da ne samo pridobije nazaj izgubljene člane, ampak število znatno zvišajo tudi z novimi.

Naš glavni strankin tajnik je v pravem. Merilo naših aktivnosti in naše sile so tiste organizacije, ki niso polovičarske, ampak striktno socialistične. Sodružni in sodružice, poskrbite, da ostanejo dobrí člani klubov vse, ki so že v njih, in ob enem, pridobite JIM NOVIH ČLANOV KOLIKOR NAJ-VEČ MOGOČE. Vsakdo naj stori nekaj, "kamen h kamnu" in "zrno k zrnu", pa bo namesto kritike potem na mestu i priznalna beseda. Naprej za pojačanje naših klubov!

CLARENCE SENIOR KLUBOM JSZ

Clarence Senior, glavni tajnik soc. stranke, se čudi, kako to, da so klub JSZ nazadovali v prvih petih mesecih tega leta v primeri z isto dobo v lanskem letu za 70 članov.

Senior k temu komentira: "Socialistične aktivnosti vse povsod pridobivajo na zamahu. Mnogo naših sodrugov pa je zatopljenih v razna dela, da pri tem popolnoma prezrova važnost vzdrževanja klubov. Ampak brez klubov tudi socialistične stranke ne bo.

"Padanje ali naraščanje članstva soc. stranke je edino metodno merilo našega gibanja. Čim večje, bolj je vplivno. Ako nazaduje, je to za pokret slabu znamenje, neglede kako so člani vplivni in delavni v drugih organizacijah.

ANDREAS LATZKO:

SEDEM DNI

ROMAN. — Poslovenil MILE KLOPČIČ.

PREGLED ŽE OBJAVLJENE VSEBINE

Dr. Landau je zmanjčal tovarškega delavca Karla Abta, katerega je povabil, da naj z njim prebije sveti večer. Kajti ko je Abt popoldne dan pred Božičem ugledal v polomljeni kočiji na ulici v Berlinu močnega lastnika velike avtomobilske tovarne v Hamburgu, se je neizrecno začudil. Pri starših tega mogotca je služila njegova mati 25 let. Z malim baronom, ki je zdaj velika, se je tedaj igral. Abt se je vrnil v svoje borno stanovanje, odprl kovček z zapuščino svoje pojno materi in si obujal spomine. Oče njegov je bil socialist, ker ni popustil od prepiranja. Izgubil je delo in trpel, ker ni hotel zatajiti načel. Njegova žena se je žudila, čemu tako razumen, ponosen človek, kakor je njen mož, zametava ponujani mu beli kruh.

(Nadaljevanje.)

Vajena pokorčina in klub vsemu ponosu na lepega, tako dobrega moža, ki je prebiral učene knjige in so ga tudi delavci izredno spoštovali, ni ta preprosta ženica niti poizkušala, da bi razumela pogovore, ki so se pletli med možmi. Za cele kupe časnikov, ki so bili skriti za omarami in pod posteljama in ki so prihajali ponovi ponje, se sploh ni zmenila. Kar je počel njen Ludwig, ni moglo biti nič napačnega, je menila, dokler po rojstvu tretega otroka ni prišla tista nesreča kakor strela z jasnega.

V svoji brezmejni dobroti je gospa baronica določila družini svoje zveste kuharice svetlo, zdravo stanovanje v novo zgrajeni tovarniški vratarski hišici ter dodala kurjavo, razstavljavo in letno plačo, kakršne navaden delavec sploh ni mogel doseči. Porodnica je dobila nevaren napad vročine iz strahu, ko je Ludwig Abt navzlic temu ves besen odbil načelo, naj vohni med svojimi tovariši in zapise sleherno neznatno zamudo kot krajo dragocenega časa gospoda barona. Zagrešil pa je še vse kaj hujšega, zlorabil je zaupanje gospodarjev ter se javno skliceval na baronsko svarilo: plača sama ne zadošča za troje otrok.

Kakorkoli težko se je maščevala ta nehvalednost brez primere. Abtovka je sprejemala vse kazni skoraj z zadoščenjem: v svetu, ki ne bi bil telenjega moža zaradi njegovega puntarstva, bi bila izkoreninjena. Ni je presenetilo, da je policija vdrla v njeno stanovanje in zaplenila kupe vtihotapljenih števil "Vorwärts", ki so jih bili poslati iz Švice naravnost na Ludwiga Abta, da bi jih razdelili. Vedela je, da je zdaj konec z njim in z njenimi — in imela je prav, kajti kdor se je zapletel v jekleno mrežo Bismarckovega in Puttkammerjevega zakona proti socialistom, tam ni mogel najti zasluga nikjer več v Nemčiji, policija ga je iztaknila povsod, dokler ga ni obup stril ali pregnal iz domovine.

Ko je Abt presedel prvo kazen zaradi širjenja puntarskega tiska, se je preselila vsa družina v Berlin, in Abtovka je bila vesela, da je užila nevarnosti, da bi stopila pred oči barona ali celo pred oči svoje jezne dobrotnice.

Hodila je kuhat, prat, pomivat tla, bedela je v nočeh ob slabo plačanem delu na dom, prisiljena vzdržati tudi svojega moža, ki se je znerom globlje pogregal v svojo zaslepljenost. Smilil se ji je, jokaj je gledala, kako lepi, zdravi, delavni delavec polagoma propada, kako postaja zmeren bolj vase zagrizen in nasilen. Le enkrat se je spozabila: ko ji je beda šestči položila majhno krsto v mrzlo podstrešno luknjo. Zalost za otroki ji je razvezala jezik in krice je opisala njegovo delo: prazno stanovanje, polno stenic, zastavljeni pohištvo, zapuščene grobove njegovih otrok, po nemarnem zapravljeno udobnost vratarske hišice, hambrškega raja, iz katerega je bil izgnal svojo družino.

Karl Abt dolgo ni vedel kaj več o svojem očetu kakor to, kar je zvedel ob tem materinem izbruhu jeze in kar si je zapomnil z vso strastjo svojega zagrenjenega otroškega srca. Topo je 10 leten strmel v obup svoje matere, ko so jo tisto jutro po pogrebu šestega otroka poklicali k obešenemu možu na podstremenu. Kaj je neki posebnega izgubila s čemer nim brezdelcem, ki je samo rohnel in vihtel pesti ali pa po cele ure molče bolščal predse in ki se zdaj s posnelim, nabreklim obrazom in grozno srepimi očmi počasi suče v zraku.

Sčasoma je seveda spoznal, da je delal pokojnemu hudo krivico. Odkar ga je materna smrt, bojanjen pred samoto pognala v predavalnice delavske izobraževalne šole, se mu je iz predavanj, knjig in predvsem iz pogovorov z doktorjem Landauom izoblikoval čisto nov oče, pogumen možak, ne čenča, o ne, ampak borec.

Ko pa je mati še živila, je ta preprosta ženica gojila strup v svojem sinu in umetno drama njegovo domotožje po nedosegljivih krasotah. Kakor da je štela za svojo najsvetjejo dolžnost, preprečevati zamazanemu, razcapa-

nemu fantu, da bi bil pognal korenine v tla, ki so ga morale preživljati, je govorila vse ne deljske popoldneve le o preteklosti, osveževala je s fotografijami že gubeče se spomine, mu navdušeno govorila o njegovi lepi, blagorodni krstni botri s tako vztrajno prepričevalnostjo, da je še zdaj, ko je bil star skoraj štrideset let, vsajec zaduhal sladki vonj mehke, bele roke in začutil njen dotik na svoji glavi, kakor hitro je slišal ime "Mangien".

Abt je besen izrenil zabol nazaj pod posteljo in planil ponokni.

Zraka potrebuje zdaj, zraka, zraka in časa, da se izdívja. Še malo ni misil, da bi preživel ves večer pri doktorju, cigar modri nauki in nasveti pač niso mogli več izbrisati, kar je bila uboga mati nevede zagrešila nad njim.

Kaj bi s pridigami! Česa Karl Abt ne bi smel delati in misliti, tegu ni vedel nihče bolje kakor Karl Abt sam. Seveda je bilo izdajstvo očetovega spomina, da se je kakor klateški pes potkal za bogastvom, za prijetno dišečimi načinkanimi ženskami! Vsi so imeli prav, ne le doktor, tudi tovariši v tovarni in dekleta, ki so ga zasmehovala, ker ga je vleklo v Friedrichstadt in na zapad, pred drage plese lokale in povsod tja, kjer so lepe dame kazale svoje noge v svilenih nogavicah.

Zalostno?

Pač, pač: zalostno in smešno in zaničevanja vredno!...

A kdo je bil krv? Niti živali tam zunaj v zoološkem vrtu ne bi smel plesati s krmo takoj pred nosom, kakor izziva v tem prekletem Berlinu bogastvo nemanič!

Z jezno kretnjo si je Abt nataknil klobuk na glavo, a je vendar še oklevajoč spet obstal. Za doktorja ni bil v skrbih! Zmerom je imel cele kupe nerešenih dopisov in prošenj na psalni mizi, moral je prebirati in urejevali zapiske, letake, statistike — nič čudnega ne bi bilo, če bi sploh ne opazil, da gosta ni.

A kaj naj počne Abt s samim seboj? Kar koli — jekerkoli je treba čas do desetih vsaj zapraviti.

Da bi slekel delavniško obleko? Ni treba; vsi boljši lokalci so bili zaprti. Da bi kakor sicer ob praznikih sedel v kavarni, bi bilo zapravljanje: na sveti večer ni bilo dam na spregled. Ko se je tako sam s sabo posvetoval, je odbilo nekje blizu sedmo uro. Če stopi v vlak mestne železnice ter se zapelje do Ljubljanskega kolodvora, bi lahko šel skozi Živalski vrt po istih poteh kakor lani, kakor da prihaja od materine postelje, iz državne bolnišnice. Kakšno uro bi tudi letos spet lahko zabil s sprehodom skozi bogato četrtni sami vil; tam segajo piramide sveč prav do stropa, okrasje božičnih dreves se blešči skozi zaveso — nazadnje pa zavije v varno zavetišče, v kremo uboge Schützovce, ki je hkratu z materto služila v Hamburu za kuharico.

Sole ob tam je hotel telefonično poklicati doktorja, ko bo najbrže že prepozna, da bi ga obiskal. Dotlej je imel dovolj časa, da iztuhta verjetno opravičilo.

V.

Mržnjo, ki jo je v Abtu raznetilo srečanje z baronom, je povzročilo Mangienovo odklonilno pismo na prošnjo, ki jo je bil Abt vendar kljub svojemu ponosu že tako in tako s težkim srcem napisal četrtna pred materino smrtno.

Večkrat so ga prosile bolničarke, naj kupi vodno blazino, če le more. Bolnišnica je ni mogla kupiti in zmerom večja je bila nevarnost, da se bo uvela koža umirajoče ranila do živega ob ostri posteljnini bolnišnice. Če pride do te nesreče, se ne bo dal več pomagati.

Abt bi bil rad stradal, če bi cena take blazine ne bila previsoka za njegov žep. Nikdar nikoli se ni bil pošten človek tako blizu zločina kakor Abt, ko je stal v trgovini s sanitetnimi pripravami in gledal, kako prodajalka spet zgiba vodno blazino ter jo polaga v predal.

Vsek večer, ko se je vrnil iz bolnišnice in je moral mimo polnih izložb v adventu, ko je viden, kako se gnetuje avtomobili in nosijo ljude zavoje v vseh ulicah mimo njega, bi bil lahko obstal in zakričal kakor ranjena zver v gneču: Kjer je toliko denarja za razkošje, mora biti vendar tudi denarja za vodno blazino, mora biti v velikem, bogatem Berlinu tistih nekaj umazanih mark za ubogo, umirajoči starški.

Da, Mangienova odklonitev bi ga bila takrat manj zadela, kakor pa tisti bankovec za deset mark s svarilom za drugič: "ne vlagajte nobenih prošenj več, ker posameznikom zaradi mnogih prosilicev načelno ne dajemo podpor nad 10 mark."

(Dalje prihodnjic.)

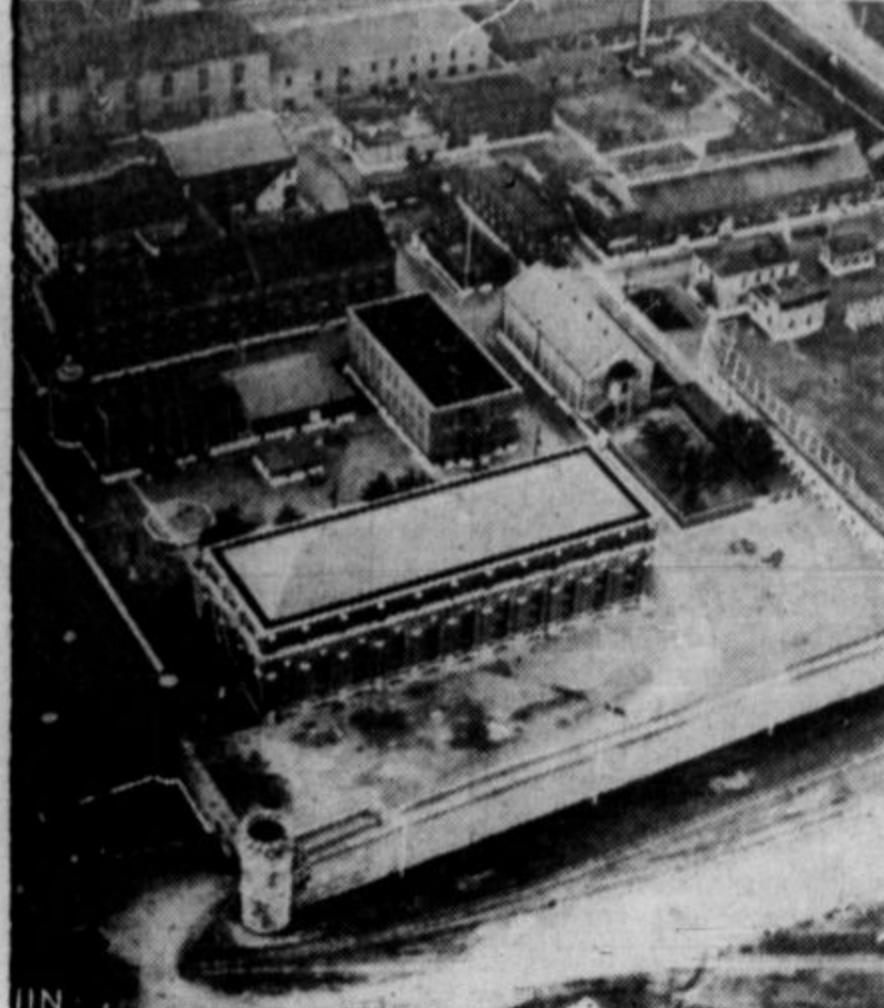
Fred Peče se je javnosti dovolj opravičil, ako se Kondu ni, a to nič ne de. Jaz ne vem o Pečetu nič slabega. Pri ustanavljanju in v poskuški vzdržati "Zoro" je storil svojo dolžnost. Ce ne bi bil on socialist, se ne bi bil toliko trudil zanj in za načela.

Zakaj se Konda ogrijuje vsega imena v javnosti, je tudi lahko uganiti. On ve, da je bil vas nastop opravičen in da vaš argumentov ni mogelo pobiti. Kajti ako bi to poskušal, bi se med zavednimi delavci še bolj blamiral. Zraven tega se vas tudi boji kot nevraščenega in odločnega borcev. Seveda bi on raje, da bi bili Vi na njegovi strani, da se bi zanj bojevali v listu. Klerikalci pa se gotovo smejijo tem razprtjam.

Nedaleč od tega mesta se je potopil neki parnik. Utolico je nad 130 oseb. Sedaj se je pričela tožba radi tega, ker pravijo, da so nalaže zavozili v pedine, da bi družba dobila visoko zavarovalnilno za svojo šarko. Moštvo se je do malega rešilo.

Zdravlj! Vaš Ivan Šolar.

UPORI V JETNIŠNICAH

Na sliki je kanska državna jetnišnica v Lansingu, kjer so se kaznjeni, upoleni v jetniščem premogovniku, upri. Nad 340 jih je delalo v majni, ko so na dogovorjeno znamenje razročili, pažnike in jih nato pridržali v rovih za talce. Jetniki so vtrajali 21 ur, predno so se podali. Zahvali so drugega zdravnika in boljši pripravljeno hrano. Uprava jih ni izpolnila nobene zahteve. V rovih so jetniki s požagi in razdejanjem motorjev povzročili nad \$30,000 ikode. Podali so se tako kmalu, ker so se rovi napolnili z dimom in s strupenimi plini. Pline so spuščale v nje straže, katere so warderi jetnišnice posil doli, da ukrote uporne arrestante. — Zadnja leta se upori jetnikov v Zed. državah pogosto dogajajo.

Simon Kavčič:

POGLED SKOZI PROŠLOST

(Nadaljevanje.)

Zadnji sem omenil Ivana Šolarja, ki je pri delu v državi Washington doseglo ponesrečil. Bil je to zelo zanimiv tip — sploh brez primere v zgodovini delavskega gibanja med Slovenci in onih dñi.

Kdo je bil, je Projektarčev nekrologist v času Solarjeve smrti že pojasnil. V tem spisu bo na mestu, da nekaj življenjepisa o tem značilnem pojavi — o s. Šolarju — ponovimo. To storm v eni prihodnjih številk.

Sodružni Šolarji sem pred 30. leti takoj po ustanovitvi Proletarca o temu poročal in mu poslal nekaj številk, da jih prečita, in razdelil v raznih novinarjih. Šolarji sem jih pazno. Čudno pa se mi zdi, da mi ga oni niso poslali na ogled, ker imajo moj naslov. Jaz sem zdaj sklenil, da ga na naročim toliko časa, da mi ga oni sami pošljajo. Oni dobro vedo, da se mora blago najprvo razložiti na ogled, predno ga kupijo. Ustanovitelji ali založniki tudi pričakujeta, da drugi listi njih delo oznanijo in ga tako predstavijo javnosti.

Solarjevo pismo se glasi:

Seattle, Wash., 7. februarja 1906. Cenjeni prijatelj Kavčič: Tvoje pismo z dne 29. m. m. me je zelo razveselo, istotako številke novoustanovljenega Proletarca, kateri si mi poslal. Prečital sem jih pazno. Čudno pa se mi zdi, da mi ga oni niso poslali na ogled, ker imajo moj naslov. Jaz sem zdaj sklenil, da ga na naročim toliko časa, da mi ga oni sami pošljajo. Oni dobro vedo, da se mora blago najprvo razložiti na ogled, predno ga kupijo. Ustanovitelji ali založniki tudi pričakujeta, da drugi listi njih delo oznanijo in ga tako predstavijo javnosti.

Ko človek opazuje sedanji boj za življenski obstanek se nehotno vpraša, ali ni ves svet na glavo padel? Človek ne ve ali bi se jezik ali bi pomiloval to zapeljano maso, ker se ji nikakor ne morejo odpreti oči, da bi spregledala. Sedaj imamo v Clevelandu spet veliko prilika opazovati delavstvo, ko se pobirajo podpis za prihodnje volitve. To se vidi, kako je delavstvo slepo in zapeljano, da niti ne opazi, kako go varajo s kraljicami Kenika koliko se trudi, da bi še nadalje ostal pri koritu in da bi bil zopet izvoljen na demokratski listi. Stara garda pa se z vsemi štirimi brani, da ne bi prišel na listo. Delovanje njegovo smo lahko zasedovali. Mogoče bi bil dober fant, ko bi se v delavske razmere nekoliko bolj poglobil, ali žali bože, nima časa.

Pričetek je zanimiv in odločen. Kot tak bo popolnoma ustrezal socialističnim načelom.

Nekaterim rojakom, kakor tudi češki klubovcem, kakor mi vi pišete, ne ugaja polemika s Kondom. Jaz pa pravim, da je ta boj absolutno upravičen in tudi potreben, ob enem velikem pomenu za prihodnost, kajti s tem se bo Kondov maskiran socializem iztrebil iz naših vrst.

Smrt veram, farjem, hinavcem in izkorisčevalcem nezavednega ljudstva! Ravnem sem čital v angleškem listu iz Minnesote, da je rojak M. Marvin zapustil za klerikalne namene \$5000. Ta rop na moža so izvršili ondoto duhovni in sentkulidski škof Trobec. Dobrilistov zato nismo imeli nikoli preveč, da bi ljudem dokazali lumperije in slparstva kakršna se gode povsod.

Frederick Peče se je javnosti dovolj opravičil, ako se Kondu ni, a to nič ne de. Jaz ne vem o Pečetu nič slabega. Pri ustanavljanju in v poskuški vzdržati "Zoro" je storil svojo dolžnost. Ce ne bi bil on socialist, se ne bi bil toliko trudil zanj in za načela.

Zakaj se Konda ogrijuje vsega imena v javnosti, je tudi lahko uganiti. On ve, da je bil vas nastop opravičen in da vaš argumentov ni mogelo pobiti. Kajti ako bi to poskušal, bi se med zavednimi delavci še bolj blamiral. Zraven tega se vas tudi boji kot nevraščenega in odločnega borcev. Seveda bi on raje, da bi bili Vi na njegovi strani, da se bi zanj bojevali v listu. Klerikalci pa se gotovo smejijo tem razprtjam.

Nedaleč od tega mesta se je potopil neki parnik. Utolico je nad 130 oseb. Sedaj se je pričela tožba radi tega, ker pravijo, da so nalaže zavozili v pedine, da bi družba dobila visoko zavarovalnilno za svojo šarko. Moštvo se je do malega rešilo.

Zdravlj! Vaš Ivan Šolar.

IZ URADA TAJNIŠTVA JSZ

Klubom naznanjam, da so jo prireja klub št. 175 in Konferenčna organizacija klubov JSZ in društvo Prosvetne matice za zapadno Pennsylvanijo. Kaj pa klubu v drugih naseljih? Ali ne mislite, da bi bilo potrebno, da se tudi drugod proslavi ta velevažni jubilej našega glasila?

4. in 5. julija bo poteklo 25 let, odkar je bila ustanovljena JSZ. Sodruži, kako boste proslavili ta jubilej svoje organizacije? Razne podprtne organizacije proslavljajo svoje letnico. Mar vaša organizacija, o kateri lahko rečemo, da je storila največ za probubo slovenskega delavstva v Ameriki, ne zasluži, da se tudi njen 25-letnico dostojno proslavi?

ZIVLJENJE IN DELO FRANKA NOVAKA

(Nadaljevanje s 1. strani.)
ni opisuje v letosnjem Majskem Glasu na 71. strani. Delal je večinoma v tovarnah. Leta 1913 je pričel sodelovati pri milwauškem listu "Bodočnost", ki ga je ustanovil Leo Zakravšek. Odbor JSZ v Chicagu tega podvzetja ni odobral, češ, da ni pogojev za vzdrževanje dveh socialističnih listov. Tudi ni soglašal s privatno kontrolo nad časopisom.

Za "Bodočnostjo", ki je prenehala, je bil pod vodstvom F. X. Veraniča ustanovljen tedenik "Slovenija", pri katerem je bil eden glavnih sotrudnikov Fr. Novak. L. 1922 je Veranič "Slovenijo" prodal hrvatskim komunistom za izredno visoko vsoto \$3,000. Fr. Novaku pa tiškarno. Že prej se je Frank Novak nad socialističnimi strankami v Evropi zelo razočaral in se navdušil za boljševiško revolucijo ter gibanje, ki je nastalo iz nje. Pridružil se je komunistom, ki so mu poverili službo urednika "Slovenije", kačero so prekrstili v "Delavsko Slovenijo". Novak je bil urednik "Slovenije" že prej, toda je dejal, da so mu roke vezane, ker je moral z ozirom na privatnega lastnika list urejeval tak, da bi vsem ustrezal.

V službi komunističnega urednika se je Frank Novak zapletel v silovit boj s "Proletarcem". Takoj, ko je hrvatska komunistična sekacija kupila "Slovenijo", je svoje agitatorje po deželi obvestila, da bo "Proletar" prenehal in da naj v sled tega skušajo njegov konč pospešiti s čim žilavejšo agitacijo za "Delavsko Slovenijo". Uredniku Novaku pa so pošljali navodila.

Ko pa "Proletar" le ni hotel biti konč, so začeli Novaka na sejah grajati, češ, da ni dovolj agresiven in da v polemiki podlega. To je povzročilo, da jih je pričel Novak mrziti in izgubljal je tudi vero v njihovo iskrenost. Medtem je komunistični odbor začel iskatki drugega urednika, že pred tem pa je najel "Delavski Slovenij" urednika, ki pa se je v svojem poslu izkazal za zelo nevesega. Veranič je odšel med tem v stari kraj in kot so poročali, je tam izvedel za človeka, ki bi bil za urejevanje "Delavsko Slovenije" kakor načas. Veranič je sicer zanikal, da je bil v zvezi s komunisti pri iskanju novega urednika, toda dejstvo je, da je prišel kmalu na to v Ameriko človek, katerega so javnosti predstavili pod imenom Chas. Frank Novak, ki je nasledil Franka Novaka v urejevanju Slovenije. Ko je Frank opazoval tega novega Novaka, se mu je komunistična takтика še bolj zastudila. Ampak Sovjetsko Rusijo je oboževal do konca svojih dni. "Delavsko Slovenija" je pod novim urednikom še bolj propadala. Končno so ji komunisti spremenili ime v "Delavca", kar pa tudi ni pomagalo.

Frank Novak se je pologoma spet približal socialistom, pristopil, je znova v klub št. 37 in ostal od tedaj delaven v socialističnem pokretu, dokler ga ni bolezen primorala v posteljo.

Po ponesrečenem eksperimentu s komunističnim listom je l. 1925 ustanovil tedenik

"Vestnik". Upravljal je tiskarji in urejeval list, toda to dvojno delo je bilo zanj prepričljivo in v časnikarstvu ni uspel klub svoji žilavosti.

Tedaj se je Frank Novak dopisoval v Proletarca in Prospektu skoro prav do svoje smrti. Zadnji njegov članek je bil v Proletarci priobčen prošli teden, en dan po njegovi smrti.

Z novim lastnikom se je takoj sprl, deloma vsele nesoglasja, pri tolmačenju kupne pogodbe, deloma vsele načelnosti. Tako je postal med njima ljut boj, ki je bil v veliki meri posebnega značaja, vendar pa je predstavljalo dvoje različnih svetov: Novak je pobiral v tem boju narodniške tendence, se norčeval iz narodnih nos in na-

Ogromni kitajski zid na severu Kitajske ni bil jaščen v nikako oviro. V poslednjih nekaj tednih so si osvojile štiri kitajske province brez odpora in tako dobile pod svojo oblast nadaljnih 50 milijonov Kitajcev. Tudi prestolnica bivšega kitajskoga cesarstva je zdaj pod oblastjo japonske armade.

FRANK NOVAK

rodnih očetih, kritiziral pričevanje sentimentalnih narodniških spisov in spletih napadov, kar je smatral, da je narodu kvarno. Sovražil je sentimentalnost, hinavstvo in neiskrenost. Ko je umrl, mu je kljub temu boju napisal urednik "Obzora" (kakor se zdaj imenuje prejšnji "Vestnik") daljši laskav nekrolog na prvi strani v črnem okvirju.

Frank Novak je veliko deloval za ustanovitev slovenske čitalnice, ki je zdaj ni več, kajti zadnje njene knjige so bile nedavno prispevane javni knjižnici. Bil je eden izmed ustanoviteljev soc. pevskega zborna "Naprek", bivšega tamburaškega in dramskega zborna "Adria", kluba št. 37 JSZ in vse drugih podpornih, kulturnih in delavskih političnih klubov. Zelo se je udejstvoval tudi v Jugoslovanski podporni zvezi Sloga, bodisi kot urednik njenega glasila in kot član glavnega odbora.

Rojen je bil 30. avgusta 1884 v Nazarjih pri Mozirju. V svet je šel še zelo mlad. Starši so mu odšli v Ameriko, on pa se je šel učiti za trgovskega pomočnika v Mozirje. Nato je odšel na Dunaj, kjer se je navdušil ob socialističnih manifestacijah za gibanje, ki naj preuredi svet. V konec kapitalizma, ki se ima dogoditi, kakor je vedno trdil, v doglednem času po vsem svetu, je veroval kakor veruje vernik v dogme svoje cerkve.

Bil je med ustanovnimi graditelji JSZ. Zadnji je bil deležen na njenem zboru l. 1934 v Clevelandu. Nekaj časa je bil tudi tajnik konferenčne organizacije klubov JSZ in društva Prosvetne matice, katere delokrog je v Wisconsinu in severnem Illinoisu. Vsled bolezni temu uradu ni posvetil skoraj nikačne iniciative in pažnje.

Velikokrat je govoril na shodi, predaval v klubih in dru-

štih, toda sloves govornika si ni pridobil. V svojem tiskarniškem podvzetju in v časnikarstvu ni uspel klub svoji žilavosti.

Glavne zasluge Franka Novaka so v njegovem kulturnem, organizacijskem in političnem delu v milwauški-westalliški naselbini in v njegovem boju proti licemerstvu. Na teh polih je največ dosegel in tu se je izkazal za najuspešnejšega boritelja.

Takih ljudi je v naših naselbinah silno malo. Od kar je naseljevanje ustavljeno, se ne moremo več zanašati, da jih nadomestijo novi inteligenčni priseljenci z delavsko razredno vzgojo. Zato vsakega, ki ga izgubimo, pogrešamo toliko bolj, ker ostane na njegovem mestu praznina.

Pokojni Novak zapušča so-

progo Marijo, hčerko, dva posinovljena in dva brata, vse v Milwaukeeju.

Pogreb se je vršil v soboto 22. junija iz Ermenčevega zavoda. V kapeli pri pogrebniku je čital v imenu društva št. 16 SNPJ pogrebni govor John Zajec, v imenu naselbine in JPZS pa se je poslovil od pokojnika Victor Petek. V kapeli na pokopališču Forest Home so govorili v imenu JSZ Chas. Pogorelec, v imenu "Naprek" V. Puncer in v angleškem jeziku pa westalliški župan Marvin V. Baxter. Soc. pevski zbor "Naprek" je pel na obeh krajin. Po teh ceremonijah je bilo truplo pokojnika upeljeno.

Milwaukee. — Klub št. 37 JSZ je poslal \$10 v tiskovni sklad Proletarca. — Milwaukee. — Slovenske sodružne je zadebla s smrto Franka Novaka velika izguba. Več o pokojniku je v drugih poročilih in člankih v tej številki.

Strabane, Pa. — S. John Terčelj je obiskal naročnike, katerim je naročnina potekla. Poslal je 14 obnovljenih naročnin.

Chicago, Ill. — Seja kluba št. 1 v petek 28. junija bo zelo varžna. Po končanem dnevnem redu bo predaval Fr. Zaitz o posledicah taktike komunističnega gibanja in v drugih deželah. — Angleški odsek klubova je imel svojo sejo v petek 21. junija. Udeležilo se je je okrog 100 ljudi. Bile so predvajane slike iz delavskih uporov v Avstriji, mladinski odsek Rdeči Sokol je nastopil z deklamacijami in Chas. Pogorelec pa je predaval o svoji turi na zapad.

Cleveland, O. — V socialističnem pevskem zboru "Zarja" je že stara tradicija, da se eno lepo soleno nedeljo v spomladni članstvo izseli iz vsakdanjih zakajenih ulic v prostost na deželi, tja k potoku pod košato hrastovo drevesa, kjer pozabi na križe in težave tega sveta. Tako s svojimi prijatelji uživa krasoto in dobrine narave. Da se ta lepa čednost tudi letos ne opusti in pozabi, si je zbor izbral nedeljo 30. junija, da poleti ob jezeru Erie proti vzhodu v Mentor, O., na prijazno Tancsékovu farmo.

F. Z.

Izlet "Zarje"

Cleveland, O. — V socialističnem pevskem zboru "Zarja" je že stara tradicija, da se eno lepo soleno nedeljo v spomladni članstvo izseli iz vsakdanjih zakajenih ulic v prostost na deželi, tja k potoku pod košato hrastovo drevesa, kjer pozabi na križe in težave tega sveta. Tako s svojimi prijatelji uživa krasoto in dobrine narave. Da se ta lepa čednost tudi letos ne opusti in pozabi, si je zbor izbral nedeljo 30. junija, da poleti ob jezeru Erie proti vzhodu v Mentor, O., na prijazno Tancsékovu farmo.

Rojen je bil 30. avgusta 1884 v Nazarjih pri Mozirju. V svet je šel še zelo mlad. Starši so mu odšli v Ameriko, on pa se je šel učiti za trgovskega pomočnika v Mozirje. Nato je odšel na Dunaj, kjer se je navdušil ob socialističnih manifestacijah za gibanje, ki naj preuredi svet. V konec kapitalizma, ki se ima dogoditi, kakor je vedno trdil, v doglednem času po vsem svetu, je veroval kakor veruje vernik v dogme svoje cerkve.

Bil je med ustanovnimi graditelji JSZ. Zadnji je bil deležen na njenem zboru l. 1934 v Clevelandu. Nekaj časa je bil tudi tajnik konferenčne organizacije klubov JSZ in društva Prosvetne matice, katere delokrog je v Wisconsinu in severnem Illinoisu. Vsled bolezni temu uradu ni posvetil skoraj nikačne iniciative in pažnje.

Velikokrat je govoril na shodi, predaval v klubih in dru-

štih, toda sloves govornika si ni pridobil. V svojem tiskarniškem podvzetju in v časnikarstvu ni uspel klub svoji žilavosti.

Kažipot: Vzemite Euclid Ave., Rd. 20 skozi Willoughby do Erie St., proti jezeru na Lost Nation Rd. do Aviation Field ali Lost Nation Club, nato krepite na desno na gravel Rd. in na drugi cesti pri nasipu Salvation Army, zavite noter. Od tam je še 500 čevljev do prostora. Pazite na napise.

Klub in "Zarja" priredita letos svoj piknik 21. julija na Pintarjevi farmi v Euclid, O.

Prošeni ste, da ne rezervirate

ta dan drugam.

Leo Poljsak.

James H. Maurer bolan

Sedanja volilna kampanja v Readingu je prva, da James H. Maurer v njej ne more biti aktiven. Krivo je njegovo oslabelo zdravje. Meseca marca je obljubil napisati članek za Majski Glas, a pozneje nam je njegova žena sporočila, da je Jimovo stanje takšno, da so mu zdravniki prepovedali vsako delo.

Midway, Pa. — Jacob Am-

brožich iz Moon Runa sporoča, da je druš. št. 89 SNPJ v Midwayu pristopilo v Prosvetno matico.

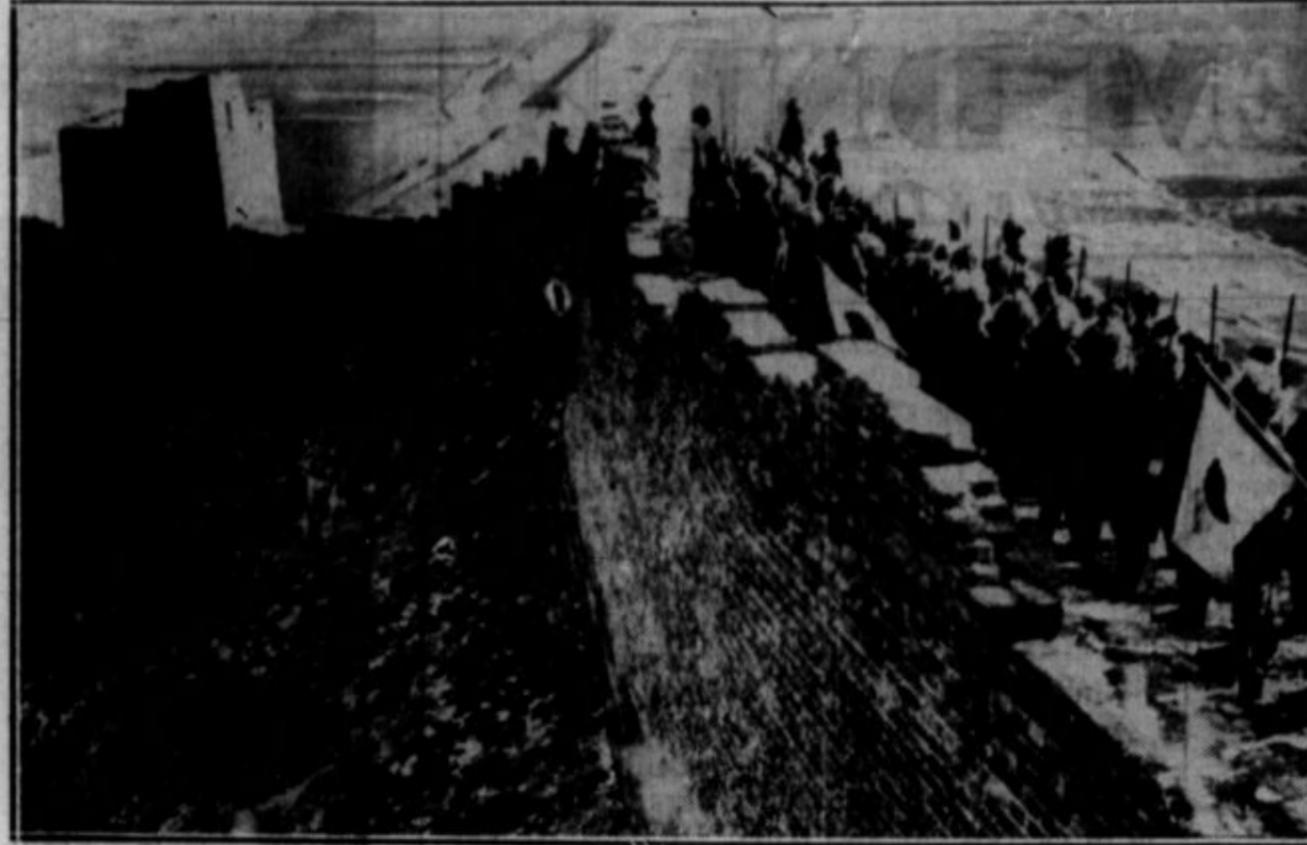
Proletarčeva knjigarna. — Ze-

pred dvema mesecema smo do-

bili vlagalo novo zalogu sloven-

skih knjig iz raznih starokra-

"KITAJSKI ZID" NI JAPONCEM V NIKAKO OVIRO

Ogromni kitajski zid na severu Kitajske ni bil jaščen v nikako oviro. V poslednjih nekaj tednih so si osvojile štiri kitajske province brez odpora in

tako dobile pod svojo oblast nadaljnih 50 milijonov Kitajcev. Tudi prestolnica bivšega kitajskoga cesarstva je zdaj pod oblastjo japonske armade.

IZ NAŠEGA GIBANJA

(Ta rubrika je skozi nekaj tednov izstala. V bodoče bomo skušali, da bo spet dobila svoje redno mesto v listu.)

Detroit, Mich. — Helen Staiger je poslala v imenu angleškega odseka kluba št. 114 \$5 v tiskovni sklad Proletarca. — V nedeljo 30. junija bodo imeli skupni piknik na Upper Straits Lake. Prebitek je namenjen za United Socialist Drive.

Milwaukee. — Klub št. 37 JSZ je poslal \$10 v tiskovni sklad Proletarca. — Milwaukee. — Slovenske sodružne so druge zadebla s smrto Franka Novaka velika izguba. Več o pokojniku je v drugih poročilih in člankih v tej številki.

Strabane, Pa. — S. John Terčelj je obiskal naročnike, katerim je naročnina potekla. Poslal je 14 obnovljenih naročnin.

Chicago, Ill. — Seja kluba št. 1 v petek 28. junija bo zelo varžna. Po končanem dnevnem redu bo predaval Fr. Zaitz o posledicah taktike komunističnega gibanja in v drugih deželah. — Angleški odsek klubova je imel svojo sejo v petek 21. junija. Udeležilo se je je okrog 100 ljudi. Bile so predvajane slike iz delavskih uporov v Avstriji, mladinski odsek Rdeči Sokol je nastopil z deklamacijami in Chas. Pogorelec pa je predaval o svoji turi na zapad.

Cleveland, O. — V nedeljo 16. junija se je v Cantonu, O. vrsila proslava 17-letnice posembnega gavora, ki ga je imel socialistični vodja Eugene V. Debs dne 16. junija 1918. Zaradi svojih odkritij, resničnih besed, je bil obsojen na 10 let zapora v federalni ječi.

Spored te slavnosti v Canto-

nus se je pričel ob 11. dop. Trajal je do 6. zvečer. Glavna govorinka sta bila Roy Burt iz Illinoisa in Joseph Caldwell. Slednji je bil tovarš pokojnega Debsa v jetniščini v Atlanti.

Nastopilo je v imenu raznih organizacij tudi precej drugih gavorov. Mnoge pa so poslale telegrafična sporočila, že lečete slavnosti čimever uspeha.

Brat E. V. Debs je brzjavno izrazil svoje obžalovanje, da se ne more udeležiti velike obletnice v enem je čestital oboru na njegovem delu in uspehu.

V glasbenem sporedu je na-

stopil soc. pevski zbor "Zarja", ki je zapel Internacionalo ter Marseljezo, ter pevski zbor podporne organizacije Workmen's Circle.

Spored je vodil John Somer-

late, bivši socialistični kandi-

dat za governerja države Ohio.

Slavnosti se je udeležilo o-

krog 3,000 ljudi, kar za tako

pomembno prireditve ni veliko.

Okrug 4. pop. je nas poselil

dež, ki sicer ni trajal dolgo,

vendar pa se je potem poznalo,

da se je množica v parku zred-

čila.

Lahko bi o tej slavnosti še

FRANK S. TAUCHAR:

DOMAČI POGOVORI

(Nadaljevanje.)

"Dobro si povedala," jo povali njena mati; video se je, kako je ponosa na svojo hčerko. "Toda pozabiti ne smeš, da vsi ljudje niso enaki. Nekateri imajo velikansko trmo in zelo slabo razumevanje, pa naredite iz malenkosti neprehodne ovire na poti do ujedinjenja."

"To je po mojem mnenju tudi največja zapreka, da ne pride do združitve vseh radikalnih struj," je pritrdir materi sin Tomaž. "V principu so vse te skupine za preuredbo sedanega ekonomskega reda vredna nazaj za nekaj generacij..."

Ded Miha dregne starega Berneta s komolcem, in mu zasepeče: "Zdi se mi, da imajo mlađi prav. Toda kako naj se s teboj združim, ko pa vedno hočeš, da tvoja obvezlja?"

"Saj sem edinolej jaz vedno v pravem!" zasepeče Berne.

"Kaj?" uide Mihi hreščec glas. "Ce ne dobimo nobenega priznanja, se pa tudi združili dobiti."

Vsej družini dobro znani ostri argumenti bi se bili brezvomno ponovili, da nista v tem hipu obe babici ohlašili vročo atmosfero z ne baš lakavimi besedami.

"Se nekaj," je prekinil polminutni splošni molk višešolec Cyril. "Na podlagi vede, ki smo jih poddedovali od prednikov in nekoliko že tudi sami izpopolnili, ne bi smelo biti za nas takozvanih 'velikih' problemov. Ljudje na odgovornih mestih, ki govorijo o težkih bremenih in velikih odgovornostih, niso sposobni za vodilne pozicije in bi se jih moralno odstraniti ter nadomestiti z boljšimi možimi. Pravilna určba sveta je lahka, tako da bo ravnatelj sposoben, inteligenten ter elementarno izobražen. Težkih problemov ni več v tehniki, kemiji, higijeni, ekonomiji, sploh nikjer na zemlji — ampak za človeka samo še v vsemirju, katerega dozdaj le delno poznamo."

"Ako bi mi bila poverjena naloga preurediti ves svet v socialistično družbo, bi to izvršil s pomočjo kompetentnih sodržev v par tednih, pa bi se mi takoj zdelo, kot danes urediti knjige društvenega tajnika."

"Veliko si upaš, sinko," povzame za njim besedo oči Berna. "Čeprav se vse to sliši fantastično, ne oporekam, da ni mogoče. Vzajemnost, znanje in pogum doseže vse, kar si človek izmisli! — Vesel sem videc veliko razliko v miselnosti med mojimi sinovi in hčerami ter njih dedoma. To znači, da vendarle napredujejo nove in zdrave ideje. Jaz smatram, da ima v tem pojavu največ zasluge naše časopisje in knjige, s čemer pridejo socialistični mislec s svojimi nauki do širih mas."

"Ker baš zdaj proslavljamo tridesetletnico ustanovitve našega glasila Proletarca, se mi zdi umestno, da vam poklicem v spomin neverljive zasluge tega lista na polju tretjega izbratza med Jugoslovani v tej državi skozi vseh teh trideset let evojega obstanka. In ker piše zadnja leta tudi v angleščini, oznana resnico in pravico med našo tu rojeno mladino in njih drugorodnimi prijatelji. Prepričan sem, da bo naš Proletarac igral še veliko ulogo v uglasjanju poti v socialistično družbo na tem kontinentu, ako mu bo mladina posvetila isto zanimanje kot so mu je njegovi pioniri skozi prvih trideset let izhajanja."

"To bomo storili!" je hitro pripomnila hčerka Berta. "Saj že zdaj dopisujemo v list. Ko bo s časom pisal samo v angleščini, bo postal eno glavnih glasil socialistične stranke v Ameriki — in ne čudite se, če vam nočoj preokremujem večmijonsko cirkulacijo prej kot bo preteklo drugih trideset let od njegove ustanovitve. Verjetimo mi, da bo k našemu edinstvu veliko prispeval domač jezik za vse ljudi skupaj, zato bo tujjezično časopisje brez škode lahko prenehalo v dogledni dobi."

"Kaj pa bom potem čital?" — je zagrmel zopet Miha; tudi starci Berne je nevoljno zmajal z glavo.

Nihče ni odgovoril, toda vsi so mislili enako — namreč kje da bosta starca takrat, ko se bo uresničilo Bertino — prerokovanje!

Stari ljudje z ostarelimi idejami bodo dali prostor mladini, ki je prepojena z novimi idejami in polna v pravi tir izvezbane energije. In če bo mladina upoštevala nauke in bridek starh ter se varovala razvojnih pogreškov, bo dosegla že v svoji dobi vse one potehe, o katerih ves proletačni tanahes še fantastično sanjar. Ko bo enkrat ustanovljena pravica človeška družba, bo vsaka nova iznajdba povečala blagostanje vseh ljudi na zemlji. V sedanji družbi pomeni izboljšava strojev brezdele za milijone delavcev, v bodočem redu bodo stroji blagoslov za človeštvo. To bo v resnicu blagostanje v primeri z življencem v sedanji kapitalistični družbi!

Bernetova družina je o teh rečeh razpravljala pozno v noč. Duh mladine je čezdral bolj prevladoval — kot mogočna jutranja zarja v poletnih dneh, ko brezobzirno prepodi trdovratno zastajajoči mrak iz vseh skrajnih kotov in podzemskih luknenj, nakar blagodejni sončni žarki objamejo zemljo v iskreni bratski ljubezni, ki bo enkrat prepojila vse narode sveta...

Prireditev springfield-skega kluba

Springfield, Ill. — Klub št. 47 JSZ bo na svoji prireditvi v soboto 29. junija ob 8. zvečer v Slovenskem domu predvajal slike iz civilne vojne v Avstriji, v kateri je socialistično delavstvo demonstriralo vero v svoja načela v krv. Poleg teh bo predvajane tudi slike iz življenja Eugene V. Debsa, ki je bil eden največjih bojevnikov za delavsko pravice.

Po tem spored bo prosta in plesna zabava. Vstopnina je 25 centov, kar ni veliko za nudeni duševni užitek ter zabavo.

Socialistična kampanja v Readingu

Mesto Reading, Pa., pride letošnjo jesen prekjene spet pod socialistično upravo. Tudi tako se demokrati in republikanci proti socialistom združijo, kar so parkrat že storili, je očividno, da se letos zanima za socialistično kampanjo veliko več voliciev kakor prejšnja leta.

Socialistični kandidat za župana in Readingu je bivši župan J. Henry Stump. Na celu socialistične liste v okraju Berks, v katerem je mesto Reading, je poslanec Darlington Hoopes, ki kandidira za okrajnega sodnika. Prvega kampanjskega piknika soc. stranke v Readingu v nedeljo 2. junija se je udeležilo okrog 15,000 ljudi, kar je za mesto take velikosti izromno število.

Leon Trockij ima poleg svojih težav tudi nezgode v družini. Po prihodu Hitlerja v vlado se je ena njegova hči, ki je živel v Nemčiji, usmrtila. Dne 20. junija pa je poročal Daily Herald v Londonu, da je sovjetska vlada pred 6. mesecem odredila aretiranje njegovega sina Sergija, ki je po izgnanstvu očeta stal v Rusiji. Daily Herald ob enem priobčaju pismo njegove matere, žene Leonine Trockij, v katerem trdi, da se ni Sergij nikoli udejstvoval v politiki, in da je v času, ko je bil njegov oče izgnan v Turčijo, bil še študent ter nikomur nevaren. Čemu je bil aretiran, poročilo ne pove.

Nov socialistični list

Socialistična stranka v Arijonu je sklenila izdajati svoje glasilo. Ime novega lista je "Commonwealth Call". Prva številka izide meseca julija. Tačno lista je Box 711, Phoenix, Arizona.

Še ena penzijska postava

Dne 12. junija se je tudi Illinois pridružila skupini držav, katero so sprejele določbe za pokojnine starim delavcem. Kakor v vseh drugih, je tudi v Illinoisu ta zakon samo še ostal, ki ni v originalu niti določal, kje naj se dobre sredstva za penzije.

Zakon pravi, da bo deležen penzije vsakdo v Illinoisu, ki je star 65 let ali več, in ki nima več kot za \$5,000 imovine. Biti mora prebivalce te države najmanj deset izmed 15 let, po katerih vpraša za pokojnino.

Iz Johnstowna

Johnstown, Pa. — Dopis v Proletarju je od tu malo. Delavci se pač rajše brigajo za Hite, kot sta G. N. in A. S.

Delavske razmere so tako slabе. Bethlehem Steel Co. je tri dni pred 16. junijem zaprla vse svoje rove. Ako bi bila 16. junija izbruhnila stavka, ki je bila napovedana in nato odločena, bi jo omenjena kompanija ne hotela priznati, vendar te je prenehalo z delom že prej. Zdaj premogarji spet delajo po kaka dva dni v tednu. Kar se mene tiče, bi lahko rekel, da mi je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je bolezni vrgla v posteljo pred 7. meseci in v postelji moram ostati, dokler me ne položo v grob. Decembra lansko leto sem se zdravil v mestni bolnišnici, kjer so mi svetovali, da naj grem v državni sanatorij v Cresson, Pa. Řes sem šel tja aprila t. l., toda moje zdravje je bilo z vsakim tednom slabše, nakar mi je zdravnik po dveh mesecih svetoval, da se naj vrnem domov, kar sem storil.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da vam kaže, kaj je vseeno, če kdaj ali ne, kakor tisti, ki je dejal, da ga ne brigata, če bo njegovi smrti travs rasla ali ne.

Mene je vredno, da v

WHY BUSINESS DOES NOT BOOM?

Frank Novak

The New Deal through all its alphabetical institutions and huge appropriations of money for public works, scarcity plans etc., has miserably failed to set the industries going and start business on the upgrade. Patching up the capitalist system with a few meager reforms is no cure for our social and economic ills. The Reading Labor Advocate tells in the following article of capitalism's evils and the remedy the workers should apply:

"According to the United States department of commerce, \$21.86 is the average wage of that shrinking portion of the American people which is still permitted to work for private industries. Skilled workers receive \$24.25 per week; unskilled, \$17.85; women, \$15.47.

"Even if every family in America were to receive \$24.25 per week industry would not boom. A \$24.25 family is not a good customer for anything beyond subsistence commodities. Such wages will not buy many vacuum sweepers, electric refrigerators and automobiles. They will reach only far enough to pay for such absolute necessities as food, clothing and shelter. And with food-clothing-and-shelter families the larger industries do no business.

"Widespread unemployment and insecurity, inadequate doles and slave labor, have caused much discontent. However, dissatisfaction is not, in itself, a healthy sign. A pensive proletariat which lacks understanding of the true causes of and necessary remedies for social ills is more likely to respond to the dulcet appeal of the Fascist demagog to unite for the purpose of working out its own salvation.

"The thing which workers need to know is that what is happening is the logical consequence of the capitalist private profit system.

"We produce for profit, not for use. We produce with machines, not with men. If we are employers we sell the products of our industries only if the price is low—otherwise a competitor comes into the field and grabs the market. The employer who considers humanity beyond a certain point is doomed.

"It is therefore necessary—under capitalism—for employers to pay workers as little as possible, and equally necessary for them to displace human beings by more efficient machines.

"There is only one remedy for capitalism's evils and that remedy cannot be found within the limitations of capitalism itself. The private profit motive must be abandoned. Goods must be produced for use and not for profitable sale. When that change is brought about, all the wealth of the world will

be used for the enjoyment of people instead of for the profit of owners.

We Socialists have been preaching the remedy for many years. We urge workers to unite their political and economic power. We announce our intention of making the economic resources of the nation the property of society.

"But except in Reading and Milwaukee people have not responded. They have not learned that, as long as the private profit system remains, nothing else matters much. Americans wail and weep in their poverty, but they haven't yet united to make the fundamental changes which are necessary.

So capitalism drags along, sustained by a paternalistic "new deal" but losing ground in its struggle to function under economic principles which have been outmoded by science."

30th Anniversary of Proletarec July 13-14 In Moon Run, Pa.

The JSF Conference of Western Pennsylvania combined with branch No. 175 JSF of Moon Run are sponsoring a big Picnic and Dance, celebrating the 30th anniversary of Proletarec at Portman's Grove, Moon Run, on Saturday and Sunday, July 13 and 14.

A cordial invitation is extended to all readers and sympathizers of Proletarec. We are hoping for a large attendance from all organizations affiliated with the JSF conference. Be sure to attend and help make this affair a social and financial success. We need your cooperation.

Music for dancing will be furnished by the popular Bergant Sisters from Lisbon, Ohio, and you sure can dance to your hearts content to their smooth melodic rhythm in the open-air pavilion. If you don't dance there

A WORD FOR IT

More than the Greeks ever did, the Americans always "have a word for it." This word "rashboozing," for example. From all the days of Critias and Catiline to the present days of Coughlin and Huey Long, was there ever a phrase like it for accuracy and vigor.—John Haynes Holmes.

THE MARTYRS SPEAKING

To vested might that fought the right
And wore a judge's gown,
We would not give for price to live
The pride that freedom own.

The gallows grim could never dim
The birth-right of our sires,
And we did tend until the end
Red Revolution's fires.

It was in vain they forged the chain,
And raised the prison wall,
For we are life, eternal strife,
And triumphed over all!

What! did they seek to make us
meek...

When has it e'er been done?
Oh fools and knaves, from out our
graves
We've won—we've always won!

The thousand years of blood and
tears
Has fashioned this today;
And through it all they board us call,
Make Way for Man—Make Way!

and English books. Several weeks ago we received a new supply from Yugoslavia of which a price list is now being prepared and will be published in one of the near future issues. Watch for it. Quite a few orders were received for "Grandsons", an English novel by Louis Adamic. We still have a few copies left. Order them now. The price is \$2.50.

John Rak.

The Canton Meeting— Zarja's Outing Sunday

The Ohio Socialists have again scored when they arranged the Deb's Anti-War Pilgrimage held in Canton, Ohio, Sunday, June 16th at Nimesila Park where Eugene V. Debs 17 years ago gave his famous anti-war speech for which he was sentenced to the federal penitentiary. Comrade John Sommarlatte was chairman of the program. Many prominent speakers were present. One of the speakers was Joseph M. Caldwell, ex-Federal convict and a cell mate of Debs'. Zarja, the singing society of branch 27 and the English Section attended in full numbers. Zarja rendered a few selections fitting the occasion. Concluding the program, moving pictures were shown on the "Life of Debs". We all returned to Cleveland tired, but more assured that Capitalism is dead and Socialism is inevitable.

Comrade K. Erznoznik of Red Lodge, Mont., reported last week that they secured 10 new members recently for their branch. "Our organizers are right on the job," he says. On Sunday, July 21, they plan to hold a picnic at Happy Brothers Park. Comrade James Graham, a member of the national executive committee of the Socialist Party will be the principal speaker.

The 30th anniversary of Proletarec will be celebrated with a two day program sponsored by the JSF Conference of Western Pennsylvania in Moon Run on Saturday and Sunday, July 13 and 14. The comrades are busy planning a fine program. Out-of-towners, among them comrades Joseph and Kristina from Chicago plan to be present at this affair. From Lisbon, O., the Bergant Sisters will furnish the music for dancing. More about this program will be announced later.

Rose Sumrada, Cleveland, O.

Comrade Frank Novak of Milwaukee, Wis., who had been sick for some time died Tuesday, June 18, at the County General Hospital.

When only 16 years old, comrade Novak joined the Socialist Party in Vienna, Austria, and had been active in the movement ever since. He was a personal friend of the late Victor Adler of Vienna, and a student of Marx and Engels. He lived in Milwaukee since 1906 and was a charter member and the first secretary of branch 37 JSF. In 1910 he helped organize the Socialist Singing Society "Napred". At the JSF convention held in Cleveland last year he gave a report about the accomplishments of the Socialist movement in Milwaukee.

He was also a member of various Slovene Fraternal Societies, among them lodge 16 SNPJ and lodge 19 JPZS. He was a delegate to many of their conventions.

He was a regular contributor to Proletarec and Prospects, and for eight years owned the Slovene weekly publication in Milwaukee, Vestnik.

After the war he went with the communists and was editor of their Slovene paper "Delavska Slovenija". The movement was a disappointment to him and he rejoined the Yugoslav Socialist Federation and the Socialist Party some years later.

The funeral services were held last Saturday. A large crowd assembled to bid their last farewell to comrade Novak. The Chicagoans present were comrade Chas. Pogorelc, secretary of the Yugoslav Socialist Federation, Frank Zaitz, editor of Proletarec, and Mrs. Angela Zaitz.

IDENTIFIED

The Forgotten Man is the guy we forgot to pay for making the things we're trying to sell him.

AN UNJUST ATTITUDE

The Negro problem in America is still as unsolved as ever. Our so-called "100 per cent patriots" have very little use for the colored inhabitants of this country. To them they are as unwelcome as the white foreigners, only more so.

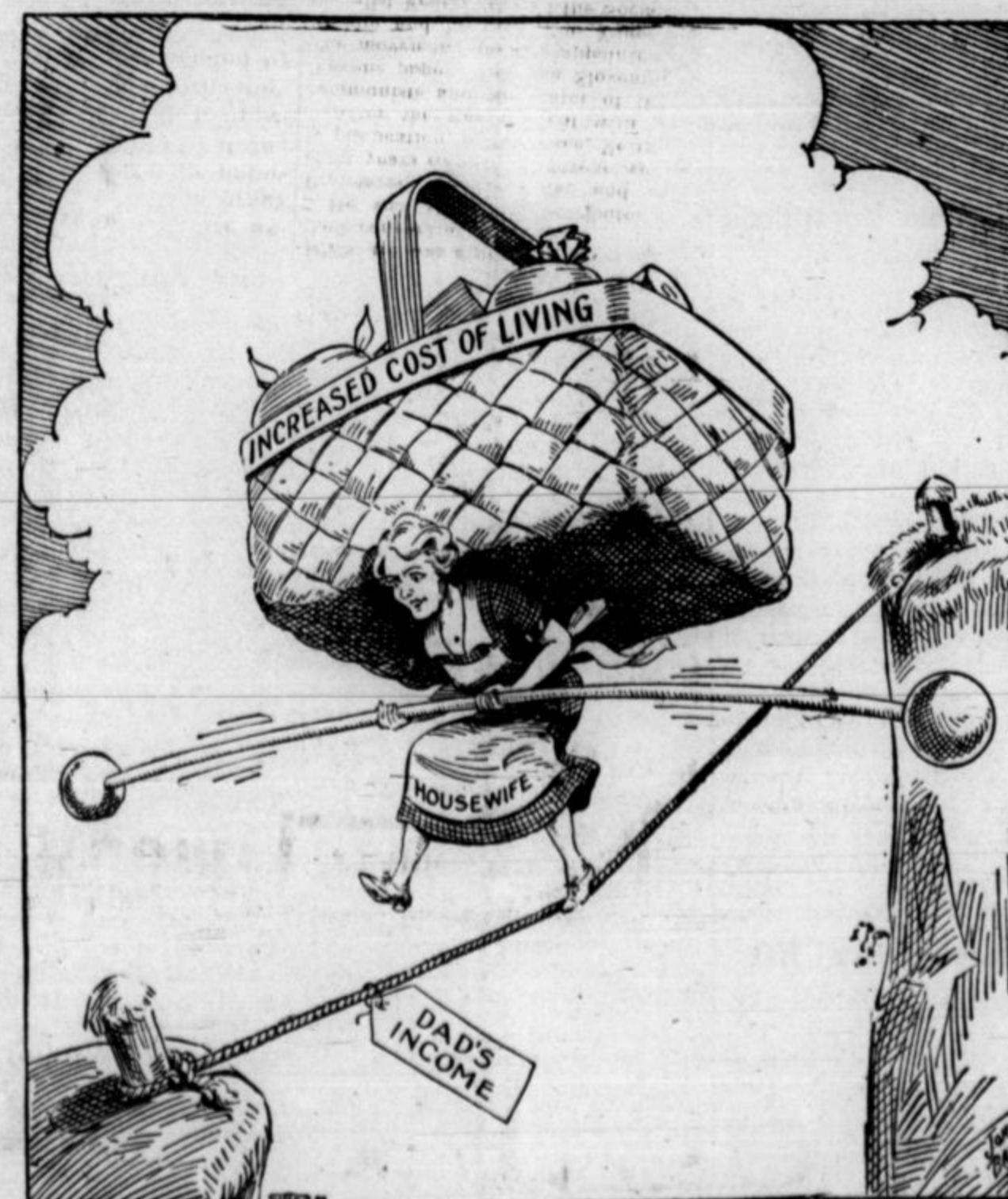
In the June Current History, W. E. B. Du Bois writes quite bitterly about the indifferent and more or less hostile attitude that most Americans have toward the Negro race and their problems. We quote him in part:

"The colored people of America are coming to face the fact quite calmly that most white Americans do not like them, and are planning neither for their survival, nor for their definite future if it involves free, self-assertive modern manhood. This does not mean all Americans. A saving few are worried about the Negro problem; a still larger group

are not ill-disposed, but they fear prevailing public opinion. The great mass of Americans are, however, merely representatives of average humanity. They muddle along with their own affairs and scarcely can be expected to take seriously the affairs of strangers or people whom they only fear and partly despise.

"For many years it was the theory of most Negro leaders that this attitude was the insensibility of ignorance and inexperience, that white America did not know of or realize the continuing plight of the Negro. Accordingly, for the last two decades, we have striven by boot and periodical, by speech and appeal, by various dramatic methods of agitation, to put the essential facts before the American people. Today there can be no doubt that Americans know the facts; and yet they remain for the most part indifferent and unmoved."

A Difficult Task

WHAT LEGAL STEALING IS

bonds, lands and dwellings, and their manipulations and speculations.

"By these means they filch most of the earnings of the useful workers away from them and are enabled to draw billions of dividends, interest, rent and profit, not one penny of which is earned by them. It is surplus value, legally stolen from the useful workers of hand and brain.

"Does that expression 'legally stolen' sound like a contradiction in terms?

"It is not. Stealing consists of taking something that belongs to someone else. Of course, in the sense in which the term is commonly used, it means taking something surreptitiously and in violation of law.

"If labor does not create it, what does? Strain your imagination as you like, and you cannot conceive of any other way in which it may be created.

"

"Yet the capitalists, who, as such, do not work, get most of it. This is evident from the fact that they are rich, while the masses of the people are poor.

"

"A few of capitalists earn a small portion of their incomes by doing useful work. In so far as they do this, they are not capitalists but are workers.

"

"The bulk of the incomes of the capitalists, however, is unearned by them. It comes from their ownership of stocks and

of the means of life enables the capitalists to take of the earnings that belong to the workers. The law at present makes this legal. But it is essentially stealing just the same, because they thereby get wealth which does not belong to them and which is badly needed by those to whom it does belong.

"You cannot blame individuals for doing this, so long as the system and the law encourage it. Most of them do not even have a suspicion that it is legally stealing or that it is morally wrong, for they have been brought up to consider it the natural and proper thing to do.

"The way to stop this legal stealing is by changing the law. Do not leave the industries in the hands of the capitalists but make them collective. Then legal-stealing will no longer be possible."

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

The pen of our Comrade Frank Novak of Milwaukee has been stilled by his sudden death and the Yugoslav Soc. Federation, the Socialist Party and labor lost a staunch supporter. Life itself is turbulent, with its storms and balmy days intermitting. It is often difficult for a workingman, who tries to ride the rough waves of the present system in order to exist, to make a decent living. Hence, we can understand the paths which our comrade has had to tread. With his writings comrade Novak has become known throughout our land wherever progressive Yugoslavs live. He drew conclusions from the daily happenings and sought to have the great uninformed mass awaken to their possibilities and to their great potential power which lies dormant. He tried to awaken that sleeping power. His whole thought was to bring about a better, happier and, certainly, more abundant life for the workingclass. But now he will write no more. His pen will long to be taken up into his fingers and his many followers will search the columns of Proletarec and Prospects in vain. We are saddened at his departure. Our class conscious workers will miss him terribly. We mourn his loss.

* * * * *

Is the time ripe for Americans to form a labor party? That would probably be the most important question before the sessions of the Continental Congress. If the Socialists are ready to go into such a movement by all means call a congress. However, if the attitude of the party on this question is not clear than we need no congress. To revive something, which has lain dormant for two years, on the same basis to which caused it to go to sleep means to waste our good time improperly.

Pres. Roosevelt has come out with another beautiful sounding program of taxation. How much of it the democrats are going to put thru the legislative mill we can't say. We do know that that is the only course open to any honest President. In order to balance the unbalance between capital and labor more money must be taken away from the top and given to those at the bottom. The administration has tried to dodge this issue but evidently realizes that sooner or later they will have to face it so they tackled it now. There may be this much more to it; the Supreme Court may knock it out as unconstitutional, in which case they would save their hides from the disgruntled voters who want something done.

* * * * *

In Europe, Asia and America the whole capitalist system and its lackeys including the various forms of governments are in such a terrible predicament that a disastrous catastrophe now seems inevitable. The numerous governing officials cling on only because they can't help themselves and when the hopelessly inflated balloon bursts, the impact of the explosion will crash them from their seats. The only horrid thing about such a vision is that the common workers will pay with their lives, a dear price, for the whole confusion. The other objection to allowing such a crash is that the progress of humanity will be turned back in the destruction. Were it not for that we'd even help the scoundrels at the top into their own doom.

* * * * *

Any government or institution that will not tolerate free criticism is a self-confessed bankrupt.

Croak Of The Vultures

By Edwin Markham

We are circling, glad of the battle, we joy in the smell of the smoke;
Fight on in the hell of the trenches, we publish your names with a croak!
Ye will lie in dim heaps when the sunset blows cold on the reddening sand,
Yet fight, for the dead will have wages—a death clutch of dust in the hand.
Ye have given us banquet, O kings, and still do we clamor for more;
Vast, vast is our hunger, as vast as the sea-hunger gnawing the shore.
O kings, ye have catered for vultures—have chosen to feed us forsooth.
The joy of the world and her glory, the hope of the world and her youth,
O kings, ye are diligent lackeys; we laurel your names with our praise,
For ye are the staff of our comfort, for ye are the strength of our days.
Then spur on the host in the trenches to give up the sky at a stroke,
We tell all the winds of their glory—we publish their fame with a croak!